

de ikke omfattes af bestemmelserne vedrørende fri bevægelighed for personer, varer og kapital. Det gælder også sundhedsmæssige ydelser. Dette anfægter ikke Danmarks ret til fortsat at opretholde en offentligt finansieret sundhedssektor, jf. i øvrigt TEUF art. 168, stk. 7, hvorefter medlemsstaternes ansvar omfatter forvaltningen af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet samt fordelingen af de midler, der afsættes hertil.

Spørgsmål nr. 19:

Ministeren bedes redegøre for, dels hvilke konsekvenser det har for de nationale parlamenter, at indsigelsesretten for nationale parlamenter i den generelle passerelle ikke gælder for de specifikke passereller, og dels hvordan det hænger sammen med udsagnet om, at Lissabon-traktaten styrker de nationale parlamenter.

Svar:

Ud over en traktatfæstet vetoret for de nationale parlamenter i forbindelse med anvendelse af den generelle passerelle i TEU art. 48, stk. 7, er de nationale parlamenter tillagt vetoret vedr. anvendelsen af den specifikke passerelle i bestemmelsen om familieret i TEUF art. 81, stk. 3. I de øvrige, specifikke passerelle-bestemmelser er de nationale parlamenter ikke tildelt en lignende indsigelses- eller vetoret, og har derfor ikke traktatretligt mulighed for at hindre brugen af de pågældende passereller. De nationale parlamenter vil i disse situationer kunne gøre deres indflydelse gældende over for deres respektive regerings stillingtagen i Rådet, hvor afgørelse træffes med enstemmighed. De nationale parlameters indflydelse i disse situationer afhænger af de enkelte medlemslandes interne EU-beslutningsprocedurer.

Herudover styrkes de nationale parlameters rolle på andre områder, jf. besvarelsen af spørgsmål 5.

Spørgsmål nr. 20:

Ministeren bedes redegøre for, om beskyttelsen af intellektuel ejendomsret har forrang for hensynet til almenvellet, herunder folkesundheden.

Svar:

Afvejningen mellem hensynet til folkesundheden og andre almene hensyn på den ene side og

interessen i at nye opfindelser er lønsomme gennem sikring af intellektuel ejendomsret er en politisk afvejning, som må finde sted, når lovgivningen om intellektuel ejendomsret fastsættes.

Artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder, der med Lissabon-traktaten er gjort retligt bindende (se TEU art. 6, stk. 1), beskytter intellektuel ejendomsret, der er opnået i henhold til gældende lovgivning. Indgreb i ejendomsretten kan dog ske i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til almenvellet (samfundets interesser). Indgrebet skal være reguleret ved lov, og der skal betales erstatning. Charterets artikel 17, stk. 1 og 2, svarer til art. 1 i første tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention som fortolket af Menneskerettighedsdomstolen.

Spørgsmål nr. 21:

Vil ministeren fremlægge en oversigt, der viser kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne for så vidt angår de forskellige politikområder?

Svar:

Lissabon-traktaten ændrer ikke på det nugældende princip, hvorefter EU hviler på »tildelte kompetencer«, dvs. at EU kun har de beføjelser, som medlemslandene har tildelt Unionen, jf. TEU artikel 5. Med Lissabon-traktaten tydeliggøres og uddybes dette grundlæggende princip. Som noget nyt indsætter Lissabon-traktaten et selvstændigt afsnit om Unionens kompetencekategorier- og områder i TEUF. Lissabon-traktaten understreger således inddelingen mellem de forskellige kompetencekategorier. Bestemmelserne i artikel 2 til 6 i TEUF indeholder således en oversigt over de forskellige kompetencekategorier, som inddeles i enekompetence, delt kompetence, beføjelse til understøttende, koordinerende eller supplerende EU-tiltag og særlige kompetencekategorier inden for samordning af de økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne, samt inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Der henvises i øvrigt til Udenrigsministeriets redegørelse afsnit 2.1.

Spørgsmål nr. 22:

Ministeren bedes redegøre for, hvilke danske lovgivningsområder, der med Lissabon-traktaten ikke påvirkes af EU?